

Intervenció del president de la Generalitat en el Debat sobre l'orientació política general del Govern

Parlament de Catalunya, 16.09.2020

Introducció

Com saben, aquest és el tercer Debat d'Orientació Política General en el qual prenc part. Uns debats que han estat completament diferents del que caldria esperar, és a dir un balanç de l'any polític i propostes per al nou curs que engegarem. En canvi, la interferència judicial i política de l'Estat espanyol en forma de repressió, no permeten al nostre país ni al nostre parlament un funcionament ple, normal i coherent amb la voluntat democràtica de la ciutadania.

Fins avui, dues coses han caracteritzat aquesta legislatura: primer, la voluntat ferma de construir un país de llibertat, de cultura i de talent i, segon, la repressió incessant i la interferència dels estaments de l'Estat en la vida política de Catalunya.

A aquests dos elements continus al llarg de la legislatura, s'hi ha sumat els darrers mesos un element completament imprevist i que ha modificat tots els paràmetres de la nostra vida, i ho farà en els propers anys, amb tota seguretat: la COVID-19.

La meva intervenció pivotarà, per tant, al voltant d'aquests tres elements: el país que volem i que estem construint; l'impacte de la COVID-19 i com ho estem abordant; i,

finalment, un breu apunt polític. La gestió d'aquesta legislatura no s'entén sense la COVID-19, i tampoc es pot deslligar de la voluntat de ser un país lliure i de la repressió com a mar de fons, tant sota el govern de Mariano Rajoy com de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias.

I per què diem que la legislatura i, especialment, el balanç d'aquest darrer any, no s'entén sense la COVID-19?

Doncs és evident, tot ha canviat, la dinàmica social, empresarial i institucional s'ha vist completament alterada: fins a principis d'any els principals indicadors de conjuntura seguien la bona tendència dels darrers anys, però la pandèmia ho ha capgirat:

- Després de sis anys consecutius de creixement, tancàvem el 2019 amb un creixement de l'1,3% (com la resta de l'Eurozona), la pandèmia – en canvi- ha obert un període ple d'incerteses. El segon trimestre de l'any, l'economia catalana va caure un -21,3%: una caiguda menys pronunciada que la d'Espanya (-22,1%), però així i tot molt per sota de l'Eurozona. L'estratègia dels pròxims mesos serà clau per tal d'enfortir la represa de l'economia fins al seu ritme de creixement potencial. Fins a finals d'any, això podria suposar una caiguda pròxima al -10% del PIB.
- A diferència de crisis anteriors aquesta té característiques molt més conjunturals i s'estima que la recuperació l'any 2021 pot ser ràpida i d'una intensitat similar a la caiguda experimentada el 2020. Que aquesta recuperació efectivament sigui ràpida i

consistent dependrà en bona part d'aprofitar les oportunitats que ens brinden els fons europeus.

- Pel que fa al mercat de treball, la taxa d'atur va assolir el seu mínim al quart trimestre de 2019 amb un 10,45%, la xifra més baixa des de finals de 2008. Recordaran que jo venia al Parlament a recordar les dècimes que anàvem millorat. Havíem tornat a 2008 en termes d'atur. Aquest país havia fet un esforç enorme. I vull agrair-ho. També l'ocupació, amb una taxa del 55,14%, assolia el seu màxim des de l'anterior crisi. Des d'aleshores, la pandèmia ha incrementat l'atur fins al 12,78%, si bé també per sota la xifra estatal del 15,33%.
- Altres indicadors, com els relatius a la temporada turística, mostren la magnitud de l'impacte de la COVID i la incertesa de la represa. Si bé el 2019 va tancar amb un nou rècord d'arribada de turistes estrangers i despesa, les xifres dels primers set mesos encara es troben un -77,7% per sota dels nivells de l'any anterior.
- Durant el 2019, Catalunya també va reduir el percentatge de la seva població en risc de pobresa fins al 23,6% (respecte del 24,7% de 2018) i la població en risc de privació material severa del 6,5% al 5,7%. Ara, però, constatem un empitjorament de les condicions de la població més vulnerable. Haurem de posar una atenció especial a un dels sectors més exposats, els nostres infants i joves. No ens podem permetre un país amb pobresa infantil, de cap de les maneres.

Fa anys que les estratègies empresarials han posat en valor l'acrònim anglès VUCA per referir-se a l'entorn en el qual estem immersos —volàtil, incert, complex i ambigu—. Ara podem dir, per experiència pròpia, que la COVID ha instal·lat la incertesa en les nostres vides: no podem dir amb total exactitud quan tornarem a la nostra vida de gener de 2020. Ens ha mostrat la fragilitat, l'exposició al risc imprevisit, la vulnerabilitat de tots plegats.

I malgrat això, aquest enorme daltabaix, els governs hem d'anticipar-nos, actuar i dotar la nostra ciutadania de certeses. Això és el que ha fet el Govern de Catalunya des del primer dia de l'epidèmia. Ens hi hem deixat la pell treballant cada dia, des del març fins avui.

I per fer-ho, per poder realment ser efectius contra aquesta epidèmia, com més eines tinguem al nostre abast, millor. Com més responsables dels nostres actes siguem, millor. Com més recursos tinguem, millor. Com més àgils i resilients puguem arribar a ser, millor. I no tinc cap mena de dubte que amb tots els recursos i tota la sobirania tindríem totes les garanties per fer-ho millor.

Davant la incertesa... un país preparat per als reptes futurs, un país recuperat i un país d'equitat.

Davant la complexitat... un país viu, un país global i un país just.

Aquesta és la nostra recepta. Aquesta ha estat la recepta d'aquests dos anys llargs de mandat i que hem desplegat fins avui. No em cansaré de repetir-ho, volem un país de llibertat; de llibertat de pensament, de llibertat d'expressió, d'autoresponsabilitat, de compromís col·lectiu, de deure cívic. Un país sobirà que decideix el seu futur i que treballa per garantir-lo als seus ciutadans. N'hem tingut un magnífic exemple amb la llei de regulació dels preus dels lloguers, que aquest Parlament aprovava fa pocs dies.

Balanç d'acció de Govern

Tenim un gran potencial com a país, hem tirat endavant moltes de les iniciatives a les quals ens vam comprometre, més d'altres de noves; algunes de gran abast, com el Pacte Nacional pels drets de les persones amb discapacitat; d'altres molt més concretes, com la nova smart UCI de la Vall d'Hebron.

En conjunt, des de l'inici de legislatura, el Govern ha aprovat 67 normes amb rang de llei (13 Projectes de Llei i 54 Decrets Llei). A la legislatura anterior es van aprovar 37 normes amb rang de llei. El Govern també ha aprovat 29 memòries preliminars, com a punt inicial per al desenvolupament d'avantprojectes de llei.

Vam aprovar l'abril d'enguany, encara no fa mig any, uns pressupostos per a l'any 2020 que semblaven impossibles d'aprovar. Uns pressupostos que són la primera pedra per la reconstrucció i que augmenten en prop de 3.000 M€ la despesa no

finalista dels departaments respecte dels darrers pressupostos aprovats -més de 4.000 M€, si tenim en compte el conjunt de sector públic. Uns pressupostos que per primera vegada incorporen la metodologia UNICEF per calcular la despesa destinada a infància.

Unes xifres que, el juliol, hem ampliat en 1.230 M€; una ampliació, necessària, que s'ha destinat bàsicament a reforçar els àmbits de salut, residencial, protecció social i transformació digital del sistema educatiu de Catalunya. No podia ser d'altra manera, estàvem en plena epidèmia. Una ampliació necessària, però no suficient. Necessitem més recursos. Els nostres recursos, els que generem els catalans i que desapareixen absorbits pel forat negre de Madrid.

I en tot el que hem fet, hi hem posat el diàleg, l'escolta activa, el debat, estendre la mà... un element que hem reforçat i que he demanat personalment als consellers i conselleres del Govern: escoltar els sectors econòmics i socials, activar una administració que escolti la ciutadania, les entitats i les empreses i doni resposta a les seves inquietuds. Hem escoltat i hem donat la mà. Hem concertat amb els agents econòmics i socials i amb les entitats del tercer sector. Ens hem posat d'acord amb un grup d'experts de salut, de metges, infermeres, i gestor d'hospitals per fer una proposta de reforma estructural del sistema de salut. Aquesta és la manera de treballar d'aquest Govern, aquest és l'ADN de l'administració del Govern que presideixo.

Per posar l'exemple en un àmbit que els serà proper, el parlamentari, en el temps que fa que soc president (2 anys, 3 mesos i 27 dies), he tingut l'ocasió de celebrar:

- 12 debats i 13 si comptem el d'investidura.
- 10 compareixences
- M'he sotmès a 37 sessions de control en les quals he donat resposta a 222 preguntes dels grups parlamentaris.
- A més de les diverses reunions de l'Espai de Diàleg, així com les diverses reunions que hem mantingut amb els grups parlamentaris sobre la pandèmia.

No només jo, m'he sotmès al control parlamentari, tots els consellers d'aquest Govern hi han comparegut. Comptin també les interpel·lacions que han contestat així com les iniciatives parlamentàries que adrecen per escrit al Govern.

Més enllà d'això, deixin-me, detallar-los algunes de les accions que hem desenvolupat per avançar cap al país que volem: viu, recuperat, preparat per als reptes futurs, global, d'equitat, d'igualtat, i just.

[Primer. Un país viu](#)

Tenim un país viu, ple de dinamisme. Ho he pogut constatar al llarg de les meves visites arreu de les comarques catalanes, de les quals n'he visitades 41.

Són comarques plenes de vida, a les quals cal dotar d'oportunitats per a tothom. A la recerca d'un equilibri entre el territori, les persones, el desenvolupament sostenible d'acord amb l'agenda 2030, de la qual us parlaré més endavant.

Davant la constatació dels fenòmens del despoblament, l'envelliment i l'abandonament territorial, hem engegat l'Estratègia de Dinamització Territorial, que hem anomenat "País d'Oportunitats, País Viu". Un projecte per generar oportunitats d'activitat econòmica amb tres principis inspiradors: la transversalitat, per alinear polítiques i prioritats de les diferents administracions; la bilateralitat, establint una relació sòlida i estable amb el món local i la singularitat, tenint sempre presents les especificitats de cada territori. Fins al moment s'han constituït quatre comissions territorials a comarques amb un índex elevat de despoblament i envelliment poblacional: el Pallars Sobirà, l'Alt Urgell, la Terra Alta i la Ribera d'Ebre.

En aquesta línia d'aliança amb el món local, hem reforçat la bilateralitat amb els ajuntaments de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i Terrassa, a la vegada que recuperat el Pla Únic d'Obres i Serveis, el PUOSC, instrument importantíssim per als ens locals. El nou PUOSC, dotat amb 250 M€, vol impulsar i millorar la prestació de serveis públics, afrontar la situació d'escletxa digital entre territoris, fer front als riscos naturals creixents i impulsar les inversions en equipaments i accions d'activació econòmica. Amb el Pla s'activaran un total de 645 M€ en obra pública per a la realització de 2.102 actuacions a tot el país durant els propers 5 anys.

“Perquè el poble més petit, pugui acollir l’empresa més gran”, diu la campanya engegada sobre fibra òptica. Hem accelerat el desplegament de la fibra òptica per fer-la arribar a tots els municipis de més de 50 habitants. Aquest 2020 haurem complert amb el compromís de connectar les capitals de comarca i haurem dedicat, només en aquesta legislatura, més de 70 milions d’euros per desplegar la xarxa de fibra òptica de nova generació a Catalunya. Una vegada acabades les obres, el 2021, un 90% de la població de Catalunya quedarà coberta amb la xarxa de fibra òptica de la Generalitat. Un dels projectes més importants pel món que vindrà, pel món post-covid.

En aquest país viu que volem, no hi pot faltar una aposta decidida per les polítiques agroalimentàries: hem de destacar l’esforç fet per millorar la competitivitat dels sectors productius que arrossegueu anys de dificultat, a través de plans específics, com el de la fruita dolça, que ha comptat amb una inversió de prop de 20 M€ i 32 accions concretes. Els cítrics o l’avellana, als quals s’afegeixen els plans de xoc en suport al sector vitivinícola i al sector marítim. També tot el treball fet encaminat a establir una nova política alimentària de país basada en la producció local d’aliments i la gestió sostenible del medi, i que s’identifica sota la marca ja creada amb el nom “Catalunya on el menjar és cultura”.

I hem establert eines que modernitzen el nostre sector primari, com l’aprovació del nou Decret de gestió de la fertilització del sòl i de les dejeccions ramaderes, llargament esperat pels ramaders i gestors, i consensuada amb totes les parts; l’aprovació de la

primera Estratègia marítima de Catalunya 2030, innovadora a nivell europeu, i el decret de governança de la pesca professional, que preveu fer una gestió de baix a dalt, integrada per tots els sectors afectats, des de les pescadores i pescadors, als centres de recerca. Un territori agrícola, ramader i pesquer, vitals! Avui més que mai sabem què ens hi juguem amb el sector primari. Sectors essencials, que durant aquesta pandèmia, si em permeteu, ha demostrat fins a quin punt és rellevant pel dia a dia del país.

Com deia, en un país on conviuen grans urbs amb municipis petits, hem desenvolupat diverses eines de planificació i protecció urbanística, com per exemple, a l'Alt Pirineu, on hem aprovat, el Pla director urbanístic de revisió de sòls no sostenibles, que proposa l'extinció de 8.552 habitatges i de 300 ha de sòl de creixement residencial inadequat. Defensem un desenvolupament urbà ordenat que permeti tenir un territori dinàmic, equilibrat i sostenible. El següent pas serà l'aprovació definitiva d'aquest mateix pla per a la costa gironina, una decisió valenta i inèdita en la història del país. Voldria recordar la moratòria urbanística que va aquest Govern va impulsar, que va permetre salvar la Costa Brava d'una destrucció que l'amenaçava.

Aquesta ordenació es complementa amb la redacció de l'Agenda Urbana de Catalunya, que servirà per afrontar els reptes tecnològics, ambientals, energètics i de cohesió social propis de les àrees urbanes del segle XXI, en la recerca d'un equilibri entre el món urbà i el territori.

Dos mons als quals cal garantir el dret a la mobilitat amb el transport públic com a element de cohesió social i territorial. Vull destacar en aquest àmbit la posada en servei de la nova L10 Sud del Metro, amb noves 5 estacions –3 a Barcelona i 2 a l’Hospitalet de Llobregat– o la construcció del túnel de Trespunts, a l’Alt Urgell, una de les obres més importants que estem desenvolupant.

El desplegament i potenciació de la xarxa de busos exprés i de les comunicacions comarcals a les zones rurals amb l’extensió del transport a la demanda, que va portar al 2019 a assolir el nombre màxim de viatgers en el conjunt de la xarxa de transport públic de Catalunya.

Si em permeteu, un somni personal, jo que vaig viure dos anys a Suïssa. A Suïssa no hi ha AVE, és un país que viu en xarxa, on a cada poble –fins i tot els més remots dalt dels cims dels Alps suïssos– se sap que en una hora passa un transport públic per aquell poble. Aquesta és la Catalunya en xarxa que jo somio, que tots els ciutadans sàpiguen que, visquin on visquin, cada hora hi passarà un transport públic que els permetrà connectar amb la resta del país.

En aquesta esfera territorial, de mantenir el territori viu i atractiu, el Parlament ha aprovat la creació de l’Agència de la Natura de Catalunya i el Govern, l’Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya, el document que marca l’acció de govern en aquesta matèria fins al 2030.

No puc deixar, finalment, d'esmentar dues fites importants d'aquesta legislatura relacionades amb el cicle de l'aigua, que si bé vam iniciar en legislatures anteriors, s'han finalitzat en aquesta: primer, hem sanejat l'Agència Catalana de l'Aigua, que en el període 2011-2019 ha liquidat un deute bancari de 1.388 M€, fet que ha permès, per exemple, destinar més de 50 M€ en restauració de rius i reparació d'infraestructures del cicle de l'aigua afectades pel temporal Glòria del passat gener. I segon, hem creat l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat (ATL), que gestiona la xarxa d'abastament d'aigua per a 4,5 milions d'habitants i reforçar el control públic i la democratització per mitjà de la participació ciutadana. La nova ATL pública invertirà 150 M€ en cinc anys per modernitzar les instal·lacions i millorar l'eficiència de la xarxa. Tot plegat per garantir una gestió de l'aigua amb criteris sostenibles, ja que és també un element fonamental per garantir-ne la qualitat i la disponibilitat amb criteris socials, econòmics i ambientals.

[Segon. Un país recuperat](#)

Recuperat, també, perquè veníem d'una crisi econòmica, de la qual ens estàvem refent i per la qual estàvem impulsant tota una sèrie d'iniciatives per generar activitat econòmica i oportunitats laborals. Una situació que, com explicava, s'ha vist sacsejada

rotundament per l'emergència sanitària, però val a dir que no hi hem deixat de treballar ni un instant.

La modernització del país passa també per facilitar l'activitat econòmica a les empreses i generar ocupació. No pot ser de cap altra manera: al costat de les empreses i defensant cada lloc de treball. Aquesta també ha sigut la política que a menat aquest Govern. En aquest sentit, hem aprovat la llei de facilitació de l'activitat econòmica, per agilitzar les relacions entre empreses i administracions, i que ha de beneficiar 564.000 empreses i 362.000 autònoms, o el desplegament del Pla d'Implantació de la Finestreta Única Empresarial 2019-2021, amb la PIME al centre de la gestió.

També s'ha aprovat la Llei per crear les àrees de promoció econòmica urbana (APEUs) per fomentar el comerç i reforçar el paper de les entitats associatives comercials o l'Agenda Comerç 20/21. Hem elaborat el Pla de màrqueting turístic i el Pla estratègic de turisme (2018-2022), que ara estem reorientant a les noves circumstàncies, a més de comptar amb ajuts i mesures directes arran de la crisi de la COVID.

Des del grup ICF s'ha continuat impulsant el finançament d'empreses, persones emprenedores i entitats amb l'objectiu de contribuir al creixement, innovació i sostenibilitat de l'economia catalana. En concret, durant l'any 2019, es van finançar

1.564 empreses i autònoms per 662,3 milions d'euros, cosa que representa un increment del 10,5% respecte del mateix període de l'any anterior.

No puc deixar de dir que m'amoïna la situació industrial del nostre país. Concentrem una 4a part de la indústria espanyola. La producció industrial va caure un 1,3% el 2019, i un 6,5% el mes de juliol respecte el de fa un any. Aquí hem de concentrar els nostres esforços. Així ho hem fet. Hem treballat per trobar una solució al tancament de Nissan, sense descans, però les notícies que arriben d'altres empreses com, per exemple, la cristalleria Saint Gobain o Bosch, totes dues al Penedès, ens preocupen. Per això els nostres consellers hi estan abocats i decidits a trobar una solució. Hem d'arribar a acords, moure cel i terra per mantenir i/o reorientar l'activitat i guardar els llocs de treball.

Tenim en marxa el desplegament del Pacte Nacional per la Indústria 2017-2020, del qual s'ha executat el 92,5% del primer trienni i ja s'està treballant en el futur. També hem posat en marxa un Pla de suport a la indústria de la mobilitat i de l'automoció per ajudar a reconvertir més de 200 empreses del sector.

Catalunya depèn de la fortalesa del seu mercat de treball i de la qualitat de les relacions laborals. No som un país de primeres matèries, som un país de talent. I per això és tan important cada una de les nostres iniciatives empresarials i dels nostres treballadors. Ens cal un esforç conjunt, consensuat, de totes les organitzacions. Per això vam constituir l'abril passat el Consell del Diàleg Social, format pel Govern,

sindicats i patronals més representatius, com a òrgan de participació institucional permanent que ha de vetllar per fer una passa endavant en el marc català de relacions laborals i reforçar el diàleg i la concertació social com a mecanismes per enfortir el teixit productiu del país. També s'ha constituït el Consell de Treball Autònom, que restava encallat des de feia més de 10 anys, com a espai de concertació social específic per acordar les mesures de promoció del treball autònom i debatre per donar respostes als reptes immediats, a banda de trobades periòdiques amb representants del tercer sector social.

Cal destacar també l'augment del pressupost de polítiques d'ocupació, que el 2019 va arribar a 920 M€, on la prioritat s'ha posat en els grups en risc d'exclusió: persones majors de 45 anys, aturats de llarga durada, joves, dones, persones amb baixa qualificació i persones amb discapacitat.

Així com el desplegament complet de la Renda Garantida de Ciutadania, amb l'aprovació del seu Reglament i l'assoliment del 100% de l'Indicador de Renda de Suficiència. La RGC ja compta amb més de 126.000 beneficiaris i més de 30 M€ mensuals de despesa.

[Tercer. Un país preparat per als reptes futurs](#)

Volem situar Catalunya com a pol de coneixement, formació, innovació i lideratge en el canvi tecnològic per a la millora de les condicions de vida

En aquest sentit, ha tingut un paper important el Pacte Nacional per la Societat del Coneixement, del qual vam aprovar el seu document final el 9 de juny passat, i que en una primera fase 2020-2024, preveu assolir una despesa global en R+D+I del 2,12% del PIB català, amb l'objectiu d'igualar-nos a la mitjana actual de la UE. En el marc d'aquest Pla estem tramitant el text definitiu de l'avantprojecte de llei de la ciència de Catalunya després d'haver estat exposat a informació pública per tal que s'aprovi properament com a projecte de llei, amb l'objectiu de reforçar l'autonomia dels centres de recerca i situar Catalunya en l'elit de la investigació internacional, en el desenvolupament pendent de l'article 158 de l'Estatut de Catalunya.

Catalunya és seu d'infraestructures de recerca de referència com ara el Síncrotró Alba-CELLS o el Barcelona Supercomputing Center, al qual aquest 2020 la Comissió Europea li ha atorgat un ajut de fins a 100 MEUR pel cofinançament del superordinador MareNostrum V, que serà un dels més ràpids i de major capacitat de càlcul del món. Una infraestructura per a la qual el pressupost d'aquest any contempla una inversió inicial de 9 milions d'euros, per poder fer front a les primeres adaptacions i instal·lacions que requerirà aquesta nova versió del supercomputador català.

En definitiva, tot plegat suposa un canvi de tendència respecte dels anys següents a la crisi i les pròrrogues pressupostàries, que permet la consolidació de la formació,

atracció i retenció del talent necessari per impulsar la innovació i enfortir el nostre teixit econòmic des de la confluència del món acadèmic i investigador i el món de l'empresa. Aquest cercle virtuós, un triangle entre centres de recerca, universitat i empreses.

Un lideratge que no s'entendria sense l'aportació de les noves tecnologies. Internet i la revolució digital estan transformant acceleradament la vida de les persones, la indústria i els serveis. Ho hem vist encara més durant aquests mesos de pandèmia. I, des del Govern, s'han fet els deures per competir en aquesta cursa digital. Impulsem una agenda digital de país en què destaquen les estratègies que hem elaborat d'Intel·ligència Artificial, de 5G, Blockchain, de Ciutadania Digital, d'Administració Digital o de Ciberseguretat.

En aquest sentit, hem posat en marxa l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, i hem aconseguit prorrogar el compromís fins al 2024 del Mobile World Congress, conscients que, malgrat que no es va poder celebrar l'edició del 2020, és una fita cabdal per al nostre país, en tant que generadora d'innovació i de capitalitat.

Tot plegat situa Catalunya al top 5 dels països més avançats digitalment d'Europa, tal com estableix el 'Digital Economy and Society Index' (DESI), l'índex de referència creat per la Comissió Europea per mesurar i comparar la competitivitat digital a Europa. Catalunya obté, doncs, una excel·lent posició en connectivitat, on és líder en cobertura de banda ampla mòbil i serveis públics digitals.

Catalunya és referent internacional, n'hem d'estar orgullosos, i ho ha de seguir sent. Per això hem de seguir potenciant projectes de clara visió internacionalitzadora. Aquest estiu vam poder anunciar un projecte de vital importància per l'economia digital de Catalunya: l'arribada d'un cable submarí de fibra òptica de connectivitat internacional, que ha de convertir Catalunya en un pol d'atracció de grans inversions de la nova economia digital i que ha de permetre al nostre ecosistema tecnològic prestar millors serveis digitals a tot el món.

Paral·lelament, per tal de portar a terme una acceleració de la transformació digital dels centres educatius, garantint la igualtat d'oportunitats i la lluita contra la bretxa digital, s'ha aprovat el Pla d'Educació Digital 2020-2025 al qual s'ha dotat d'una partida extraordinària de 185 M€ fins al 2025. El pla preveu aportar 300.000 ordinadors portàtils per a l'alumnat de 3r de l'ESO fins a la postobligatòria, 110.000 paquets de connectivitat per a l'alumnat vulnerable. En els centres s'instal·laran 1.230 xarxes LAN WIFI i als docents se'ls facilitarà fins a 85.000 dispositius per poder-ne fer ús des de casa seca.

Una assignatura que teníem pendent, però, i a la qual caldrà dedicar encara més esforços en el futur per construir el país de qualitat que volem, és el model català de formació professional que defineix la Llei de formació i qualificació professionals, i que es va aprovar també amb el consens d'agents econòmics i socials, així com de l'administració educativa i de treball. S'ha continuat desplegant aquesta legislatura

amb l'entrada en funcionament de la Comissió Rectora del Sistema de Formació i Qualificació Professionals per a la integració de l'FP inicial, contínua i ocupacional, amb l'aprovació del Document de Bases de l'Estratègia Catalana de Formació i la Qualificació Professionals de Catalunya (2020-2030) que defineix cap on ha d'anar l'FP al llarg de la propera dècada i amb l'aprovació de la proposta d'estatuts de l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya, en el si de la Comissió Rectora del Sistema. Per impulsar la nova FP, entre els anys 2018 i 2021 destinem 27 M€ per a diferents programes: FP dual, nous cicles, formació del professorat, etc.

Volem uns equipaments públics moderns i eficients; per això, s'ha començat el trasllat d'uns 2.400 funcionaris de la Generalitat al nou Districte Administratiu, fet que suposarà un estalvi de 70 M€ per a les arques públiques, però sobretot una modernització i una nova forma de treballar de l'administració pública, moderna i eficaç, *less paper*, adaptada als nous temps per tal de respondre als reptes i a les necessitats canviants del país i els seus ciutadans.

I hem treballat per maximitzar el retorn social dels recursos públics a favor de la ciutadania a través d'una gestió més eficient, avaluant l'impacte de les polítiques públiques i utilitzant la contractació com a palanca de transformació econòmica i social, aprovant, per exemple, l'Estratègia catalana de contractació, el model i

l'estratègia de política fiscal corporativa o la reserva de contractes públics amb entitats que fomenten la integració i inserció social.

És evident que, en aquesta modernització, i especialment en temps de COVID, hi té un paper preponderant el teletreball, en el qual la Generalitat ha estat pionera en regular-lo a través d'un decret que situa el treball a distància com una opció més en l'administració, en línia amb el que ha de ser una administració del segle XXI.

[Quart punt. Un país global](#)

No ens resignem a estar tancats dintre el nostre espai que ocupem geopolític. Volem ser un país actiu dins d'un món globalitzat. Volem tenir veu pròpia als debats i reptes perquè el món és responsabilitat de tots, de petites i grans nacions; volem millorar les condicions del planeta i ser peça activa per construir un món millor.

Això comença per exemple parlant del "acció pel clima que requereix un treball transversal que integri tant l'esfera ambiental, com la social i l'econòmica. Per això, el Govern ha declarat formalment l'emergència climàtica, per assolir els objectius en matèria de mitigació establerts a la Llei del canvi climàtic. Per això vam celebrar la primera Cimera Catalana d'Acció Climàtica, amb l'objectiu d'incentivar a l'acció mitjançant l'adhesió a compromisos reals i tangibles en la lluita i adaptació al canvi climàtic.

Un compromís que no és nou d'ara, sinó que es remunta a uns quants anys enrere, quan gairebé ningú no en parlava ni en feia cas. No és estrany, doncs, sinó que cal que ens felicitem, pel fet que el portal web sobre canvi climàtic de les Nacions Unides hagi acceptat la inclusió en la seva base de dades de l'Indicador Global d'Adaptació (IGA) als impactes del canvi climàtic de Catalunya. Tot un reconeixement a la feina impulsada en aquest àmbit pel Govern.

En quant a la matèria energètica, s'ha iniciat la tramitació de la Llei de Transició Energètica de Catalunya, que té l'objectiu d'aconseguir un model energètic totalment basat en energies renovables el 2050 i fixarà els principis per complir la Llei de canvi climàtic i les bases del Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya, a la vegada que hem aprovat un decret llei de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables que elimina barreres administratives i que estableix procediments molt més àgils per a la implantació d'energia eòlica i fotovoltaica.

El món, respectant tota la diversitat de pensament i de fer, en les coses importants, ha d'anar a una. D'alguna manera tots som llogaters en el planeta Terra, tot està connectat. Les conseqüències del que fem en un país afecten l'altre, per bé o per malament. No estem aïllats. Per això hem posat el nostre granet de sorra per encaminar-nos cap on (i nosaltres hi estem d'acord) diu l'ONU: Hem aprovat el Pla Nacional per a l'Agenda 2030 a Catalunya que conté 920 compromisos, dels quals

810 s'implementaran a Catalunya i 110 tindran una repercussió a nivell global. Fruit d'això, ha nascut l'Aliança Catalunya 2030, un gran pacte de país que demostra la capacitat de posar-nos d'acord quan cal. I pel món, és ara que cal. Reivindico la tradició pactista a Catalunya. Penso que aquest va ser un gran pacte. En aquest cas, més de 300 persones, representants d'una trentena d'organitzacions i entitats catalanes de diversos àmbits van fer possible aquesta Aliança que ens dota d'un futur esperançador.

L'alentiment del comerç i els intercanvis globals, visibles des d'abans de la pandèmia per les tensions entre la Xina i els EUA i la incertesa lligada al Brexit, ha patit també l'impacte del coronavirus. Tanmateix, cal subratllar que les exportacions catalanes de béns van incrementar el seu ritme de creixement fins al 3,1% el 2019 (respecte del 2,2% del 2018) i encara al febrer mantenien un ritme de creixement positiu, i a partir del maig es van incrementar de nou. La diversificació de les exportacions ha estat clau per tal de reduir l'impacte del sotrac als nostres mercats europeus: així, de gener a juny les exportacions acumulades a la Xina van augmentar un 56,6% respecte el 2019. I també la millora tecnològica: fins al juny, les exportacions de béns de nivell tecnològic alt creixien un 11,2% en termes acumulats. Penso que aquestes dades positives ens han de fer reflexionar sobre les oportunitats del món post-covid i les que s'obren pel nostre país.

Pel que fa a la inversió estrangera, si agafem mitjanes quinquennals per reduir-ne la volatilitat, observem que en el període 2015-2019 es troba un 35,2% per sobre del període anterior. En el primer trimestre d'enguany, Catalunya va atraure 668 milions d'euros, xifra que representa un quart de la inversió rebuda a tot l'estat. En termes interanuals, la caiguda fou només del -9,6% en relació amb el -64,2% de l'estat, continuant la tendència del tancament del 2019.

En tot moment hem estat conscients de la importància que té l'economia global per a les empreses del nostre país. Per a la nostra economia. En aquest sentit, en aquest món global i complex, hem creat la iniciativa 'Catalonia Exponential' per ajudar les empreses catalanes a aplicar la innovació de Silicon Valley en tecnologies com el blockchain, la impressió 3D, el big data i la intel·ligència artificial; o la Finestreta Brexit per acompanyar les empreses catalanes davant un Brexit que es va fer efectiu el gener passat, o el Pla de barreres a la internacionalització, que ha impulsat ACCIO i les seves oficines a l'exterior.

Tot plegat, de totes aquestes accions que ara tan sols només en podem fer un apunt, va fer que el *Financial Times* reconegués el febrer passat Catalunya com la millor regió per a invertir al sud d'Europa pel període 2020-2021. És la tercera vegada que Catalunya se situava al capdavant d'aquest rànquing bianual –un dels més prestigiosos a escala internacional.

Dins d'aquest món global en el que ens movem, la nostra veu s'ha de fer sentir. El meu mandat va començar amb la devastació que va causar el 155. Per això, el primer que vam fer va ser reobrir les Delegacions a l'exterior i aturar el mandat de la liquidació del Consell de Diplomàcia Pública (Diplocat). I totes les continues i permanents pegues que ha anat posant el govern espanyol sigui del color que sigui, hem pogut obrir tres Delegacions noves: Tunísia, l'Argentina i Mèxic. I s'està treballant per obrir-ne tres més: Austràlia i Nova Zelanda, el Japó i el Senegal. Absolutament necessàries en aquest món global, com els deia, i per la potencialitat exportadora i capacitat d'atraure inversions del nostre país. També en la pandèmia s'ha demostrat que són útils per als ciutadans de Catalunya: Des del 12 de març de 2020, s'han atès més de 3.000 persones atrapades a l'estranger durant la pandèmia des de 109 països. Moltes d'aquestes persones no han anat a les ambaixades espanyoles sinó que venien a les delegacions de Catalunya per trobar solucions als seus problemes.

I com que al món no hi estem sols, després d'aprovar el Pla Director de cooperació al desenvolupament 2019-2022, hem desplegat els plans anuals corresponents, que aquest 2020 preveu l'increment més elevat que s'ha fet mai en aquest àmbit: l'Ajut Oficial al Desenvolupament arriba als 52,8 milions d'euros, un augment que referma la voluntat de la Generalitat de destinar el 0,7% dels pressupostos del Govern a la cooperació l'any 2030.

Cinquè. Un país d'igualtat i d'equitat

Des del discurs d'investidura, si m'ho permeten, hem insistit en el mateix, un país en el qual l'Estat del benestar sigui un dels pilars per garantir la igualtat, l'equitat i la cohesió social. Salut, educació, drets socials, habitatge, igualtat i cultura, com a fonaments d'aquest edifici de drets socials que volem. Sí, cultura també, aquí, com a dret social que volem pel país.

En matèria de salut, la legislatura ha prioritzat l'atenció primària, els professionals i la prevenció. Un dels primers actes en els quals vaig prendre part com a president va ser la inauguració del CAP de la Mina, un CAP pioner en la nova estratègia d'atenció primària i salut comunitària. I un dels darrers actes, conjuntament amb el vicepresident, va ser l'acord de la nova ubicació de l'Hospital Universitari Doctor Trueta després de 9 anys de negociacions, i el que significa per tots els gironins saber que tindrem un nou hospital. Així com l'acord per ampliar el CAP Raval fa uns mesos... Tot això deuen ser els problemes generals de la gent, dic jo. A nivell hospitalari s'ha inaugurat la nova smart UCI de Vall d'Hebron, que atindrà 2.200 pacients a l'any i és la més gran de l'estat i hem començat les obres del nou Hospital de Viladecans, en el qual invertirem 61 milions d'euros, llargament reclamat; això només per posar dos exemples importants en l'àmbit de la salut.

Tenint en compte que veníem d'una crisi amb els professionals sanitaris. Crisi resolta també per l'àmbit dialogant amb ells, vam crear el Fòrum del Diàleg Professional, per donar veu als professionals de la salut i donar un primer full de ruta de polítiques professionals de salut de Catalunya amb 185 accions per als pròxims quatre anys. També hem creat, els hi deia al començament, un comitè d'experts per a la transformació del sistema públic de salut, format per persones de reconegut prestigi en l'àmbit del sistema sanitari, de l'economia de la salut i de l'administració pública i que dilluns que ve, al Palau de la Generalitat, em presentaran ja, el document amb el qual resumeixen les seves propostes. Si en algun punt demano a aquesta cambra que hi hagi un consens per tirar endavant aquesta reforma estructural del sistema de salut, més necessària que mai, és aquest. Estic segur que discreparem de molts temes, però els demano l'esforç, la seva col·laboració, i un debat honest sobre la proposta que 30 professionals independents de salut fan al país per reformar estructuralment el sistema de salut. És una oportunitat que no podem deixar escapar i els demano la seva col·laboració.

Tot plegat acompanyat d'un increment de recursos, gràcies a l'aprovació del pressupost del 2020, que ha representat la segona inversió en salut més alta de la història amb 9.789 milions d'euros. Poso per exemple la reformulació de l'atenció primària amb l'aprovació, fa tot just uns dies, del Pla d'enfortiment i transformació de l'Atenció Primària amb una inversió de gairebé 300 milions d'euros fins al 2022.

Contempla accions i mesures estructurals i de futur com la incorporació de més de 3.800 nous professionals de diverses especialitats i amb nous perfils. Es preveu respondre així al 25% d'increment de demanda sanitària previst el proper any en aquest àmbit fonamental del sistema de salut del país.

També les polítiques educatives tenen un paper vital en la construcció d'aquest país d'igualtat, equitat i cohesió social. Per tal de combatre la segregació escolar i garantir de forma efectiva i real un model educatiu basat en la igualtat d'oportunitats, es va aprovar l'important Pacte contra la segregació escolar amb el consens, una altra vegada, dels diferents actors que intervenen en l'àmbit educatiu. S'ha avançat també en el desplegament del decret d'educació inclusiva, com a eina de cohesió social i territorial amb la contractació de 445 nous professionals el 2020 que se sumen als 300 incorporats dels dos últims anys. Està prevista una inversió de 54 M€ per a docents i tècnics, monitors, transport, serveis, formació i despeses tecnològiques.

S'han impulsat també, i cal dir que aquesta ha estat un iniciativa molt interessant impulsada pels conseller Bargalló i que beu de la tradició pedagògica del país, els instituts escola com a model públic que potencia la continuïtat i la coherència del projecte educatiu al llarg de les diferents etapes. En la línia iniciada els dos darrers anys, aquest curs escolar incrementa en 29 els instituts escola arreu de Catalunya; en total, en seran 83 els centres d'aquesta tipologia. Aquest 2020, s'han acabat obres per un valor de més de 76 milions d'euros tant en centres de nova construcció o

rehabilitacions. A més, s'han aprovat 17 noves construccions i grans actuacions en obres en centres educatius per valor de més de 90 milions d'euros.

També gràcies als pressupostos i a les negociacions que van portar a aquests pressupostos, aquest any es recupera la inversió en l'educació de 0 a 3 anys, tot passant de 0 a 70 milions d'euros. Una etapa educativa clau en el desenvolupament dels infants i en la igualtat d'oportunitats. I en un altre ordre de coses, també lligada als nous pressupostos, s'ha aprovat també el Decret de preus públics universitaris per al curs 2020-2021, que estableix que tots els estudiants de les universitats públiques catalanes pagaran un 30% menys en el preu de la matrícula dels estudis de grau i de màster universitari. Una reducció de preus que continuarà en cursos propers amb la igualació de preus de màsters a grau i la potenciació de beques-salari per als col·lectius que més abandonen el sistema educatiu malgrat tenir capacitat i mèrit; això millorarà l'equitat i eficàcia del sistema públic de beques i ajuts a l'estudi pendent, pendent del traspàs per part de l'estat malgrat les sentències favorables a Catalunya. Ja sabem que ni quan tenim sentències favorables l'estat no traspassa res.

En l'àmbit social, són moltes les fites que podríem destacar. Però voldria esmentar l'acord assolit recentment amb la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social i La Confederació, sota el nom Acord per a una Catalunya social, que estableix les línies i el model de recuperació social, els eixos en què s'ha d'estructurar l'orientació de les polítiques públiques de la Generalitat en l'era post COVID-19 i que representen a més

de 4200 entitats del tercer sector a Catalunya. Penso que també és un dels grans acords de país, juntament amb l'Acord Nacional de Bases per a la Reactivació Econòmica amb Protecció Social, que vam acordar en el Consell de Diàleg Social amb les entitats, les patronals i els sindicats.

I també, si m'ho permeten, en un tema en el qual jo personalment hi estava molt directament implicat, i estic molt content d'haver-hi avançat: en el Pacte Nacional pels drets de les persones amb discapacitat, pel qual ja s'ha constituït la Taula del Pacte formada per una seixantena d'entitats i que la setmana que ve tornem a tenir una reunió per seguir treballant en aquest tema. Ha d'abordar des d'un punt de vista legislatiu, pressupostari i de polítiques públiques tots els reptes que tenen els ciutadans amb discapacitat. Tots els reptes.

També hem aprovat els instruments que guien l'actuació del Govern en l'àmbit social, com el Pla Interdepartamental de suport a les famílies 2019-2021, el Pla nacional de l'associacionisme i el voluntariat. Horitzó 2021; l'Estratègia catalana per a l'acollida i la inclusió dels infants i joves emigrats sols, i s'ha començat a treballar en el Pla estratègic de serveis socials 2020-2025, entre molts d'altres.

En resum, hem fixat les línies dels serveis socials del futur.

Però un país just es caracteritza també per una política decidida d'habitatge i centrada a facilitar-ne l'accés i la conservació a les persones més vulnerables. Així hem aprovat

el Decret Llei 17/2019, de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, hem recuperat la Llei 24/2015 de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, amb la nova vigència dels articles que fan referència al lloguer social i la cessió obligatòria d'habitatges dels bancs, la modificació del planejament a Barcelona per destinar el 30% de les noves promocions o rehabilitacions a habitatge protegit o treballar per a la contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge per a frenar l'increment dels lloguers.

Hem vist que el Govern no està sol i ens n'alegrem i que el Parlament de Catalunya és igual de conscient que nosaltres quan hem de trobar solucions als problemes d'habitatge que tenim a Catalunya (aflorats, com tantes altres coses, encara més en aquest temps de pandèmia). Si bé des del Govern estàvem treballant en un projecte de llei d'arrendament de finques urbanes, els grups parlamentaris us heu avançat en el temps. Des del Govern, ens vam fer nostra la vostra proposició de llei que vam aprovar fa uns dies. I me'n congratulo especialment perquè hem fet possible amb aquesta llei, que estic convençut que no serà recorreguda pel govern espanyol més progressista de la història. Heu fet el possible per la contenció dels preus del lloguer als barris o ciutats amb falta acreditada d'habitatge assequible fent real, alhora, la vetlla dels drets i dels interessos legítims de totes les parts.

Una política eficient d'habitatge no només ha d'actuar sobre la demandada i la seva regulació, sinó que ha de tenir una visió global, apostant també per incrementar l'oferta d'habitatge protegit en règim de lloguer. En aquest sentit, entre els anys 2018 i 2019, s'han destinat 104 milions d'euros per adquirir 1.409 habitatges per la via del tanteig i retracte. Això ha fet possible, juntament amb altres mesures, que l'Agència de l'Habitatge de Catalunya passés de gestionar 18.748 habitatges destinats a lloguer social a finals de 2018, a gestionar-ne 20.440 a finals de 2019. I per ampliar el parc públic d'habitatges de lloguer, en el bienni 2020-2021 se'n construiran 663 més, amb una inversió de 75 milions d'euros.

A més, per garantir la permanència a l'habitatge, el 2019 es van atorgar més de 61.000 ajuts per import superior als 112 milions d'euros, xifra notablement superior als 45.000 ajuts per import de 82 milions que s'havien concedit el 2015.

Salut, educació, habitatge, cultura.

Com els deia cultura, sí aquí. Justament aquí, com un dret social. D'acord amb la Declaració de Friburg, cultura i llengua són drets socials. I com a instruments de cohesió social, el Govern ha reforçat en aquesta legislatura la transversalitat de diverses polítiques culturals, més enllà de l'adscripció departamental. El sector cultural ha estat un dels que més ha patit i està patint les conseqüències de la pandèmia. Hem descobert, però, ara més que mai, la necessitat que tenim de la cultura per viure.

L'essència de la cultura connecta directament amb la vida de les persones. Crec que cap de nosaltres podria sobreviure sense una activitat cultural. Per tant, precisament per això és urgentíssim que sapiguem el moment crític que viu la cultura. Que sapiguem rescatar la cultura situant-la al centre de les nostres vides, perquè és un servei essencial. Tenim ara una demanda important: declarar la cultura servei essencial perquè això suposarà fer efectiva una aspiració que els catalans hem entès des de sempre, ja que hem considerat la cultura el quart pilar de l'Estat del benestar. Entenem, doncs, que així com la salut, l'educació i els serveis socials són els pilars de l'Estat del Benestar clàssic, la cultura és, i ho és especialment per nosaltres, el quart pilar essencial. Catalunya no seria Catalunya sense la seva llengua i la seva cultura. Des del primer moment de la pandèmia, quan el Govern espanyol va decretar l'Estat d'alarma, vam demanar la inclusió del sector cultural entre els serveis essencials per tal d'evitar-ne el tancament i protegir els creadors, els treballadors i les empreses de la cultura. Demanàvem allò que havia fet, per exemple, el Govern Federal alemany, el març de 2020, que va considerar el sector cultural com a bé de primera necessitat. Diputades, diputats, espero que donin suport a la proposta de resolució que debatrem aquests dies per tal de declarar la cultura com un servei essencial. No serà un camí fàcil, haurem de desenvolupar i aprovar els canvis normatius imprescindibles perquè es pugui fer aquest reconeixement i també el dels drets culturals fonamentals, que han de garantir la continuïtat de les activitats culturals malgrat les restriccions que pugui arribar a imposar la pandèmia. Precisament per això els demano el seu suport.

També hem impulsat la sincronització de les polítiques culturals entre administracions i territoris mitjançant la constitució del Consell de la Mancomunitat Cultural amb les quatre Diputacions de Catalunya. Jo que vinc del catalanisme clàssic, encara recordo com els teòrics apuntaven el no sentit de les diputacions al nostre país. Penso que aquest Consell de la Mancomunitat Cultural no hauria de ser una excepció. Penso que totes les diferents activitats que es fan des de les diputacions catalanes haurien d'anar coordinades pel Govern de la Generalitat. Això és al que aspirem, a que totes les accions públiques que es facin a Catalunya estiguin coordinades pel Govern de la Generalitat.

Seguirem treballant en el procés de fer de Catalunya la capital de l'audiovisual i del videojoc del sud d'Europa. I tot plegat sobre la base que la cultura és una eina rellevant de cohesió social. Vam aprovar el Pla estratègic del MNAC, hem fet accions, com saben, a la Seu Vella de Lleida, Escaladei o Santes Creus. Hem modificat les bases de 25 subvencions per incorporar criteris específics de caràcter social, d'equitat, d'igualtat i d'inclusió. I, pel que fa a llengua, cal dir que ens amoïna. Cal un compromís col·lectiu a favor de la normalització de la nostra llengua. Davant dels intents de residualització i de minorització del català no ens podem resignar. Jo no penso resignar-m'hi. Perquè si la llengua falla, falla tot.

Tanquem aquest àmbit amb diverses actuacions en l'àmbit de l'esport i l'activitat física. S'ha fet el desplegament del Pacte Nacional de l'Activitat Física i de l'Esport de

Catalunya, que contempla les recomanacions que l'OMS proposa vincular activitat física i salut; s'està tramitant al Parlament una nova Llei de l'activitat física i l'esport; i s'ha creat un Programa per a la preparació de la candidatura per als Jocs Olímpics i Paralímpics d'hivern Pirineus-Barcelona 2030.

[Sisè. Un país just](#)

Un tracte just implica garantir la igualtat d'oportunitats a tot el país i implica també per una política de gènere transversal, però transversal real. Aquest ha estat un element important al llarg de la legislatura, i ho plasmàvem en el Pla de Govern aprovat aviat farà dos anys.

Hem fet i hem desplegat el Pla Estratègic de Polítiques d'Igualtat de Gènere 2019-2022, i també hem destinat més diners en la lluita contra la violència masclista, fins a 32 milions d'euros el 2019, iniciant els treballs previs per a l'aprovació del Pacte Nacional per l'eradicació de la Violència Masclista a Catalunya.

Hem incorporat la perspectiva de gènere en polítiques de salut, per exemple amb nou Model d'atenció a l'endometriosis, un nou Protocol de seguiment de l'embaràs o amb un Consell Assessor de polítiques de gènere en salut. També hem posat en marxa el Consell Assessor de Dones del Món Rural i Marítim per posar en valor i reforçar la funció de les dones també en el sector agroalimentari, rural i marítim; hem aprovat el Pla DonaTIC per fomentar l'enginyeria entre les noies i dones del país. I hem creat

l'Observatori català de la justícia en violència masclista desplegant el Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci.

I un país tampoc no pot ser just si no escapcem d'arrel la corrupció. El 15 de gener de 2020 vam aprovar l'Estratègia de lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat pública amb 25 actuacions concretes que en 15 mesos han d'estar totes implantades. Estem avançant a bon ritme. Entre els assoliments: la creació d'un espai de participació ciutadana de seguiment de l'Estratègia i d'anonimització de les bústies ètiques, que ben aviat ampliarem amb 3 noves bústies 100% anònimes. Vull destacar la decisió presa també d'actuar com a acusació particular en el cas conegut del 3%, que va afectar l'antiga Convergència.

Paral·lelament, fa unes setmanes fèiem públic el balanç de l'any 2019 del Pla de prevenció i reducció del frau fiscal 2019-2022, segons el qual l'Agència Tributària de Catalunya va batre el seu propi rècord i va fer aflorar 204 milions d'euros de frau fiscal, un 11,1% més que l'any anterior. En total, les actuacions de control efectuades per l'Agència Tributària de Catalunya per prevenir i reduir el frau han fet aflorar prop de 945 milions d'euros els últims cinc anys. Aquesta és sens dubte una de les vies que hem de seguir i aprofundir.

Per això no ens podem permetre un sistema tolerant amb les pràctiques corruptes o tolerant amb aquelles males pràctiques que, sense ser delictives, són contràries a

l'ètica del respecte, de la igualtat d'oportunitats i de la concurrència pública. Tolerància zero amb les males pràctiques. Tolerància zero, d'arrel.

Perquè hem de buscar l'excel·lència sens falta i per això estem desplegant iniciatives per fer de l'Administració de la Generalitat una administració millor, més àgil i moderna, adaptada a les necessitats de la ciutadania del segle XXI. Per això, hem aprovat una oferta d'ocupació pública de 15.018 places amb l'objectiu d'incrementar l'estabilitat de l'ocupació a la Generalitat, la convocatòria de 6.633 places públiques el 2019, adreçades prioritàriament a serveis bàsics: 5.000 places per docents, 820 Mossos d'Esquadra i 250 per bombers. I hem vetllat per retornar i preservar els drets laborals dels empleats públics, cosa que teníem pendent en aquest país des de l'any 2013 i ho ha fet aquest Govern.

Un país segur és també un país socialment just i satisfet. Hem treballat en les futures lleis de policia i d'emergències, de les quals ja hem aprovat les memòries preliminars, i hem dotat amb més recursos humans i materials els diferents cossos: hem creat 1.000 noves places en l'àmbit de la seguretat i les emergències, hem treballat en la millora de les condicions de treball laboral i d'equipaments dels servidors públics, incloent-hi el cos d'agents rurals. Vull destacar tres compromisos assolits i que tenia pendent aquest país: l'acord amb els bombers 2019-2022, que millora les condicions laborals després de més de 10 anys de reivindicacions. Dos, l'acord de les condicions

laborals de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra, i el desplegament del pla estratègic del cos d'agents rurals 2019-2024, també llargament reclamat.

Pel que fa a l'àmbit de la justícia, hem impulsat mesures i mètodes alternatius a la justícia en la resolució dels conflictes amb l'obligació d'una sessió informativa sobre mediació o el programa específic de mediació: Diàleg i Acord davant la COVID. També hem creat la nova Oficina de Mediació sobre Immatriculacions, i hem desplegat els mitjans telemàtics en centres penitenciaris i serveis de l'administració de justícia, per facilitar contactes i serveis en temps de pandèmia.

Finalment, davant el retrocés accelerat en drets civils i polítics que hem viscut en el nostre país els darrers anys, i que ens va obligar i motivar a posar en marxa l'Oficina de Drets civils i polítics, afegint-hi un nou instrument, el primer Pla de Drets humans de Catalunya 2020-2023, amb un conjunt d'iniciatives per fer de Catalunya un país més just, entre les quals, per exemple, hi ha la demanda del Govern català a l'executiu espanyol perquè flexibilitzi l'arrelament social de les més de 150.000 persones en situació irregular a Catalunya.

I és en aquest marc de drets que hem reivindicat des d'un inici la memòria democràtica. A través de l'elaboració d'una llei catalana, per dotar-nos d'un instrument integral i ajustat als criteris internacionals de la veritat, la justícia, la reparació de les víctimes i la garantia de la no repetició; a través de l'expedició de més de 4.000

documents de nul·litat dels judicis franquistes; vull recordar que aquest parlament va aprovar una llei d'anul·lació dels judicis dels consells de guerra. Que això ja ho va aprovar el Parlament de Catalunya. I vull felicitar als aleshores responsables d'aquesta iniciativa avançant-nos, un cop més, a les propostes que ara fa el govern espanyol. Doncs ja s'han expedit més de 4.000 documents de nul·litat dels judicis franquistes, ja els hem anul·lat a Catalunya. No ens els tornaran a anul·lar, ja ho vam fer-ho a Catalunya. Ja ens vam avançar.

I a través d'haver arribat a superar la trentena de fosses de la Guerra Civil i la dictadura franquista obertes i la recuperació de 308 persones. Podria semblar un número baix, però cada una d'aquestes 308 persones és una història en ella mateixa. Les famílies que han pogut recuperar aquesta història. Les famílies a les quals van robar el seu futur. Penso que val la pena també aturar-nos un moment i recordar-les.

També voldria tornar a recuperar, si em permetem, la reivindicació en l'any del 80è aniversari de l'assassinat del president Lluís Companys, de la necessitat que l'estat espanyol demani disculpes de manera pública i per part del cap de l'executiu i de l'estat al poble de Catalunya per aquell infaust assassinat.

Aquest és el bloc de tota la gestió del govern, que havíem fet i que estem fent, tant abans de la COVID com alguns punts que la COVID també ens ha obligat a fer. Però ara voldria, en aquest següent bloc de la intervenció, centrar-me exclusivament en

explicar-los tot el que hem estat fent respecte la lluita contra aquesta pandèmia, tenint en compte que vam celebrar un ple a començaments de juliol i que totes les mesures que aleshores els vaig explicar, doncs les dono per reproduïdes. Per tant, em centraré en explicar-los sobretot les accions que ha fet el Govern de Catalunya els mesos de juliol, agost i fins ara.

Balanç COVID-19

Sense cap mena de dubte, aquesta legislatura acabarà sent recordada com la legislatura de la COVID-19. Una legislatura, no només a Catalunya, en què tots els Governos del món, de tots els països sense distinció, han hagut d'aturar-se i reorientar les seves polítiques a causa d'un fet aliè, absolutament imprevist i d'unes dimensions extraordinàriament greus.

Insisteixo que em remeto al diari de sessions del debat específic que va tenir lloc el dia 1 de juliol pel que fa referència a totes les accions que vam fer fins aleshores als hotels de salut, subministraments, pla de residències, reforç de l'atenció telefònica, contractacions de reforç, etc.

Crec que és més valuós i de més interès per tots vostès, diputades i diputats, a explicar-los la situació d'aquests últims mesos i les previsions que tenim. Perquè com són perfectament conscients, la malaltia no s'ha aturat, segueix entre nosaltres i a més

aquest estiu ha tingut un impacte important en les nostres vides. Per tant hem de seguir parlant de les emergències sanitàries, educatives, econòmiques i socials.

Vull deixar clar a tothom que la lluita contra la COVID és, ara mateix, la primera prioritat del meu Govern i que totes les conselleries tenen l'encàrrec de concentrar les seves polítiques i decisions aquí. Hi dediquem les 24 hores del dia perquè sabem el que el país s'hi juga. I res, res no ens farà desviar d'aquesta dedicació absoluta per la salut i la vida de les persones. I pels seus llocs de treball. Estem en una emergència sanitària, econòmica, de treball i educativa.

[Emergència sanitària](#)

Des de l'inici de la pandèmia fins al 14 de setembre a Catalunya hi ha hagut, segons les darreres dades de Salut, 124.120 casos confirmats de COVID per PCR, més de 57.000 si afegim els confirmats per altres mètodes, i han mort 13.173 persones. El Govern de Catalunya, com saben, inclou totes les defuncions que hi ha hagut a Catalunya, perquè anem a treure la dada al final. No només els traspassats als hospitals, als quals se'ls ha fet una prova de PCR, no. També totes aquelles persones traspassades en residències o en domicilis. Creiem que és la única manera de donar unes dades de veritat i transparents a la ciutadania. I urgeixo a l'estat espanyol a que faci el mateix. És bàsic que la ciutadania sàpiga la gravetat d'aquesta situació.

Si ha Catalunya han mort 13.173 persones, a Espanya han mort més de 50.000 persones. Aquesta és la situació avui mateix a l'estat espanyol amb una situació molt greu.

Des de l'inici de la pandèmia 46.676 persones han requerit hospitalització i 4.780 han estat ingressats a llits de crítics.

La situació, ara però, és molt diferent de la que hi havia en el pic de la pandèmia.

D'acord, algunes xifres. El 6 d'abril, teníem 1.529 ingressats a l'UCI, és el pic de la pandèmia. El 28 d'abril, 20 dies després, aquesta xifra era menys de la meitat, amb 749 casos, remetia la pandèmia. El 8 de juliol vam aconseguir assolir el mínim de pacients, amb 40 crítics als hospitals catalans. Fixin-se com evoluciona del 6 d'abril a al 8 de juliol, però amb aquests mesos: abril, maig, juny i juliol arribem als 40 crítics. Ara bé, des de finals de juliol que el nombre de pacients ingressats a l'UCI supera els 100, ens trobem a Catalunya amb una situació d'una estabilitat en la que hem anat oscil·lant entre 120, 130 i fins a 140. I ens estem movent en aquesta situació. Per tant, ens mantenim estables, però aquesta estabilitat no és una bona notícia. Han de baixar i hem de tornar a tenir la situació del mes de juliol. Aquesta seria la situació òptima.

A data 14 de setembre: el risc de rebrot a Catalunya és de 157 (lluny del 200 que vam arribar a tenir aquest juliol i agost, però lluny també del 100 que seria desitjable) que és el que marca també els criteris internacionals. 157.

Suposo que avui vostès hauran llegit els diaris i sabran quina és la situació de rebrot a Madrid, que passa de 500. O de les situacions de rebrot d'Euskadi, de Navarra o de la Rioja, que passen de 300. O de les Castelles, o de pràcticament totes les comunitats autònomes.

Catalunya està avui a la posició cinquena en risc de rebrot, començant per sota. És a dir, que s'ha fet una bona feina, però no és cap consol, insisteixo, perquè el nostre objectiu és arribar a 100. No és cap consol. Ara bé, com a estat tenim un problema enorme. I jo penso que és el nostre deure d'avisar del problema que tenim. No podem continuar amb aquests taxes de risc de rebrot. És impossible pensar que d'aquesta manera ens en sortirem.

Estem veient el que està passant a Israel, estem veient com està evolucionant la segona ona. Jo demano que es prenguin decisions responsables.

No va ser fàcil tancar el Segrià i Lleida, i amb una certa contestació social. Però avui el Segrià i Lleida és una d'elles comarques que tenim millor al país, amb el millor risc de rebrot del país. Doncs s'han de prendre perquè sinó, com pensen baixar de menys de 500 punts de risc de rebrot de Madrid? És impossible pensar, sincerament.

Els deia que en el marc de l'estat avui Catalunya és el cinquè territori amb una taxa d'incidència acumula més baixa. Segons les dades del Ministeri, en els darrers set

dies hem tingut 57,31% de casos per cent mil habitats. Insisteixo, molt lluny del que esta en altres territoris, però que no és cap consol.

A vegades, quan veig aquests rànquings de territoris, penso si es pensen que això és una cursa entre governs. Perquè de totes aquestes comunitats que jo els he citat, governen tots els colors polítics: hi ha gent del PP, hi ha gent del PNV, de C's , de Podem, del PSOE, hi ha gent de tots els colors polítics. I jo sé que tots fan el que poden. I per tant, per mi aquests rànquings no són en absolut cap consol per mi. Però sí que demostra que ens estem enfrontant amb una situació molt i molt complicada. Però que s'han de prendre decisions. Sobretot s'han de prendre decisions. I és que cada hora que no es pren una decisió en aquests moment penso que torna a ser una irresponsabilitat. Per tant, això no és cap cursa i tota la meva solidaritat amb tots aquells territoris de l'estat que puguin necessitar l'ajut de Catalunya. Nosaltres estem a la seva disposició per qui ho necessiti, explicant les coses que hem fet bé i , fins i tot, explicant-los les coses que potser no hem fet bé, però que els poden ajudar a no caure en els errors que potser nosaltres hem caigut. Cap problema, perquè es tracta de millorar entre tots. I, per tant, des 'aquí una vegada més, a tots els presidents i presidentes d les comunitats autònomes de l'estat espanyol, primer, la meva solidaritat, i segon, tot l'ajut que necessitin des de Catalunya.

Com saben, aquestes dades, que són unes dades d'estabilitat, que tenen una doble lectura, ens han obligat a limitar les reunions a 10 persones, llevat de la feina i el

transport públic. Ens han obligat a aplicar certes mesures de tancament a l'oci nocturn, a reforçar la feina de la primària i els gestors COVID, i a crear un Comitè Executiu de Crisi integrat per mi mateix, el vicepresident, consellers de Presidència, Interior, Salut i el secretari de Salut Pública, el d'Educació i el DG de Centres Docents.

També hem presentat el Pla de control de la transmissió de la COVID-19, un full de ruta per disminuir la transmissió del virus i trencar les cadenes de contagi. S'hi s'estableixen diferents nivells d'alerta en funció de l'evolució epidemiològica i la pressió assistencial. Preveu 930 llits de crítics basals en el sistema públic amb capacitat per ampliar-se fins a 2.023 llits en cas que es requereixi, a més de 720 respiradors invasius de reserva estratègica.

Posem aquests números en comparació amb la situació que jo els explicava, aquesta situació que ara mateix tenim a crítics d'entre 130 i 140 . Avui, per exemple, tenim dades molt bones. Avui o el dia 14 ens han baixat tots els indicadors. Estem a 0,95 de RT i hi ha 150 i escaig de risc de rebrot i d'hospitalització i de crítics també ens han baixat. Però això no vol dir que d'aquí a tres dies ens pugin lleugerament, però ens mantenim en aquesta estabilitat.

Però ja estem preveient 2023 llits per si de cas. Perquè també em sembla vital la política de prevenció. Perquè hem vist com de cruel i com d'absolutament explosiva és aquesta epidèmia. Per tant, hem d'estar preparats i hem d'haver planificat bé les

coses. Hem d'haver actuat amb rigor i ens hem d'haver dotat de totes les eines possibles per si ens trobem amb el pitjor dels escenaris. Estem en un escenari estable i els escenaris estables van cap a escenaris inestables o cap a escenaris que es consoliden positivament. Per tant, hem de treballar amb tots els escenaris, amb tots els escenaris. I per això és tan important que hàgim tirat endavant aquesta capacitat d'ampliació de llits.

També tenim un estoc de seguretat per a 4 mesos i ja s'han fet les comandes pertinents per tal de poder comptar amb el mateix des de principis d'octubre (80 milions d'unitats de material). En aquest mateix àmbit s'ha realitzat la compra de prop d'1,5 milions de dosis de vacuna contra la grip, que de cara a la tardor i a l'hivern serà molt important la política de vacunació. Només perquè comparin amb l'any passat, es dispensaran 230.000 vacunes més que l'any passat.

Hem posat en marxa una política de cribratges massius i crec que ha estat un dels grans encerts d'aquest estiu per detectar casos de COVID-19 i trencar així les cadenes de transmissió en aquells territoris on la situació epidemiològica així ho ha requerit: Badalona, Barcelona, Reus, Lleida. I aquest cap de setmana a Girona i Salt, i aquesta setmana comença al Raval també. Penso que aquesta política de cribratges que ara farem i utilitzarem a través de les escoles, amb el que serà més de mig milió en dos mesos de proves test i que ens ajudarà a conèixer la situació epidemiològica poblacional, penso que és una de les claus de la política per combatre l'epidèmia.

També hem informat sobre els 5 hospitals satèl·lit a posar en marxa destinats a malalts de COVID-19 (4 a l'àrea metropolitana i 1 a Lleida), que es faran al costat de grans centres hospitalaris amb previsió i avançant-nos i que costaran 50 M€.

De cara a l'hivern continuaran els contractes als 436 professionals sanitaris de reforç de l'estiu, són més de 20 M€ dedicats i destinats a l'atenció primària que permeten fer contractes de continuïtat.

També hem reforçat molt la comunicació, molt més constant i molt més present, la sensibilització en àmbits d'oci. Vull agrair també a la Creu Roja la seva col·laboració en aquest punt. I als municipis, moltes gràcies també als ajuntaments. Penso que tothom, realment totes les administracions s'han bolcat tothom en aquesta campanya de conscienciació per mantenir les mesures de prevenció necessàries. Això ens ajuda a conferir tranquil·litat i seguretat.

[Emergència educativa](#)

Respecte a l'emergència educativa, crec que és un tema que coneixem perfectament. Aquests dies hem viscut la tornada al col·legi fa tres dies, entre el nerviosisme dels pares i els alumnes, l'alegria dels nois i noies per tornar. Sabem que el risc 0 no existeix. Ho hem vist arreu del món. Però sabem també que les escoles han d'obrir. Que aquest país ha de seguir treballant i que les escoles no tancaran.

Hem presentat el pla d'obertura de centres educatius i el Pla d'actuació per al curs 2020-2021, amb noves mesures complementàries de seguretat, que, com saben es van revisant contínuament en funció dels índex de l'epidèmia. L'objectiu principal de l'obertura dels centres és la de poder oferir suport lectiu i orientació, fent especial èmfasi en els finals d'etapa educativa, i en l'acompanyament tutorial i emocional de tot l'alumnat. El Departament treballa per garantir la màxima presencialitat de l'alumnat, tenint en compte l'excepcionalitat del nou curs.

Voldria recordar que el Pla d'actuació per al curs 2020-2021 per a centres educatius es va presentar el juliol amb la voluntat d'anticipar-nos i que sí, efectivament, després del que va passar a finals de juliol, l'agost i aquests començaments de setembre ha calgut adaptar-se a les noves circumstàncies i caldrà que ens adaptem a les que pugui venir en el futur. Això no és cap fruit de la improvisació, és senzillament un exercici de responsabilitat anar-se adaptant en cada moment a l'evolució de la pandèmia.

Els objectius principals del Pla d'actuació i les instruccions als centres van ser que el curs escolar comencés el 14 de setembre, seguint el calendari previst, de manera presencial i amb totes les garanties sanitàries i de prevenció possibles. Garantir el dret a l'educació de tot l'alumnat per igual, amb la màxima inclusió i sense segregació.

Repeteixo, les escoles han obert i no tancaran en tot el curs. En cas de confinaments parcials, si fos necessaris, seguiran obertes per garantir la conciliació a les famílies de treballadors essencials i també seguiran oberts els menjadors escolars per garantir

l'accés a l'alimentació dels alumnes que tenen beques menjador. La millor manera de garantir el menjar dels alumnes també quan estan en quarantena és que puguin accedir al menjar.

El pla , tot i que molt conegut, però si em permeten uns apunts breus:

- Primer, tots els infants i adolescents han de tenir accés a l'educació en condicions d'equitat.
- Segons, l'aprenentatge als centres educatius ha de poder continuar amb la màxima normalitat, seguint les instruccions sanitàries, i garantint la funció social de l'educació.
- Tercer, l'escola és un entorn segur, sabent que el risc zero no existeix.
- Quart, a través de les mesures proposades, els centres educatius han d'estar en condicions de contribuir també al control de l'epidèmia i a la ràpida identificació de casos i de contactes.

Per això s'han establert grups de convivència estables per tal de facilitar la traçabilitat de possibles casos que es donin en els centres educatius.

- Ús de mascareta obligatòria als 12 anys, en funció de la situació epidemiològica de la zona en la que es tracta. I en aquests moments per tot el país per majors de 6 anys.

- La realització d'un cribratge poblacional de 500.000 persones utilitzant les escoles i instituts, que ja comença la setmana i que durarà fins al 15 de novembre.

El conseller d'Educació em comentava que és evident que amb aquesta política de cribatges detectarem nous casos. I això o hem de saber explicar amb tranquil·litat i amb serenitat. Sabem que estem fent el correcte i sabem en cada cas com hem d'actuar. Penso que això és molt important. Tota la política de cribatges té un objectiu claríssim: ens ha d'ajudar a controlar l'epidèmia i la millor manera en que ara ho podem fer és a través de les escoles. Fins ara hem actuat en barris de ciutats que ho requerien. Ara utilitzarem les escoles per arribar i buscar l'epidèmia i poder aturar les traçabilitats.

- També saben que hem aprovat una despesa extraordinària de 233 M€ destinats a la incorporació de 8.000 docents i de personal no docent per reforçar l'atenció educativa a l'alumnat, a part d'un Pla d'Educació Digital i la lluita contra segregació.

I finalment, i penso que també és un bon missatge per la ciutadania: informació, informació i informació. Vull agrair a tothom que en aquesta epidèmia té la responsabilitat d'informar a la ciutadania, com ho està fent. D'una manera el més transparent possible i oferint totes les dades, perquè els ciutadans tinguin accés a tota la informació. En aquests sentit, vull recordar a tots els pares i mares que hi ha dos nous canals d'informació a Telegram amb informació diària i continuada, que són el

canal Salut Escola per a les famílies i el canal Salut Escola Professionals per al professorat.

També, en l'àmbit més personal, jo vaig tenir la oportunitat abans de començar el curs de parlar amb representants dels directors i directores de primària i de secundària, per recollir les seves inquietuds i per agrair-los la feina que han fet des de l'1 de setembre, però, sobretot, la feina que porten fent des del 13 de març. Realment magnífica. I no em canso de dir que aquest país té uns servidors públics excepcionals. en la reobertura de les escoles.

Però així com crec que tenim ben encarrilada l'escola, hi ha un forat negre. Un forat negre amb el què jo no me n'he sortit i demano a la Cambra el seu suport.

Perquè en aquests moments en que ja tenim uns quants alumnes confinats a casa seva, no perquè tinguin una PCR positiva, sinó perquè simplement són contactes estrets. I potser vostès coneixen alguns dels seus pares. Què han de fer aquests pares per garantir la conciliació familiar. Vostè sap la solució? Doncs després el seu grup ens ho explicarà. Jo no he pogut. He insistit i he insistit i m'he matat a dir-li al Govern espanyol que és necessari regular la baixa laboral també dels pares, els fills dels quals han de fer la quarantena, senzillament perquè els seus fills són contactes estrets, tot i no tenir la PCR positiva. Però és que això ens passarà i serà el cas més habitual. I què els deixem, a la intempèrie aquesta gent?

El vicepresident, el senyor Iglesias, va dir que regularien la baixa laboral dels PCR negatius. Doncs no l'hem regulat. I ara que hem de fer?

De debò, em sembla un tema crític. I això passarà, que s'hauran de tancar aules. I quina solució els diem a aquells pares, i a les empreses d'aquells treballadors, i als autònoms? Quina solució els donem?

Els demano que ens ajudin, que pressionin al Govern espanyol perquè regli d'una vegada aquesta baixa laboral. Perquè és l'únic punt que no tenim controlat i que és una angouxa per a molt i molts pares de família. És una irresponsabilitat monumental no haver regulat aquestes baixes. No puc entendre que les discrepàncies entre els socis del Govern espanyol, entre el vicepresident i alguns ministres no s'hagin sabut resoldre en un tema tan vital com aquest. El resultat és el desemparament de moltes famílies. Un desastre. Cal que el Govern espanyol rectifiqui urgentment. I és molt fàcil. L'estat només ha de modificar el Reial Decret Llei 6/2020, de 10 de març. I es posa allà una incapacitat temporal ordinària. I ja està. De debò. I és que és una regulació molt fàcil i donem tranquil·litat.

És que des del primer dia estem dient el mateix: com combatre aquesta epidèmia: donant tranquil·litat a la gent que s'ha de quedar a casa per fer una quarantena. No hi ha una altra manera. Perquè, hauran d'anar a treballar aquells pares? Què passarà, algú m'ho pot explicar què passarà amb tots aquests pares? I els pares treballadors

autònoms? Doncs també s'ha d'articular un subsidi especial per als autònoms per poder donar cobertura a una situació excepcional com és la quarantena d'un fill.

Vaig parlar amb el president Sánchez per telèfon per una sèrie de temes i sobre aquest tema, que també va sortir, li vaig dir: escolti'm, cap problema, si vostès no volen regular aquesta incapacitat, traspassi la competència a la Generalitat, que ho regulem immediatament. No ho podem fer nosaltres, ho ha de fer l'estat. I semblava que el vicepresident Iglesias volia tirar cap aquí, però no se n'ha sortit. I no ho entenc, perquè és un tema gravíssim.

En canvi, en allò que tenim competències estem adoptant les mesures que podem. Fa poc vam anunciar un ajut amb una dotació de 10M€ per a famílies amb vulnerabilitat social. Ajuts de fins a 300€ per a 33.000 famílies catalanes per cobrir les necessitats bàsiques de cura i de subsistència com l'alimentació, el vestit i l'allotjament.

Voldria també fer un esment al Pla de lleure educatiu 2020, i els casals d'estiu d'aquesta estiu passat. Ha estat un èxit i potser no ho hem sabut valorar prou. I ens n'hem de congratular, perquè també han passat coses, però la ciutadania no ha percebut que fossin crítics. Perquè se sabia què fer i se sabia com actuar. I si podem traslladar aquesta manera de fer, d'actuar i de planificar amb les escoles podrem mantenir aquets nivell de serenitat que aquest país necessita amb aquest tema. Perquè també cada dia ens sortiran positius a les escoles, cada dia. Cada dia sabrem

que hi ha aules que tanquen. Perquè cada dia ens ha de passar. És exactament el que ha passat a Berlin o a Israel. No ens poden passar coses diferents a nosaltres, ens passarà el mateix. I, per tat, això passarà, però hem de saber com actuar. Igual com vàrem fer amb els casals i les colònies d'estiu que, insisteixo, ha estat un gran èxit.

[Emergència econòmica i social](#)

Perquè al costat de l'emergència sanitària i educativa, emergeix l'emergència econòmica i social, provocada pel gran impacte que la COVID ha tingut en la nostra economia i en la nostra activitat.

Per posar algun exemple, les estadístiques de transport marítim i aeri mostren una preocupant debilitat fins al juny: amb caigudes en les tones de mercaderies transportades del -20,5% i el -34,6% respectivament. I malgrat la recuperació progressiva de l'activitat des de l'abril, els indicadors de producció industrial i l'activitat del sector serveis es trobaven un -16% i un -18% dels seus nivells habituals al mes de juny.

Fins al mes de juny l'impacte de la COVID havia fet disminuir els ingressos de la Generalitat en -941M€ i incrementat les despeses en 1.100M€ (2.043M€ en total): i fins a finals d'any les necessitats de despesa addicional s'estimen en 2.565 M€ , amb

una reducció dels ingressos de 2.407M€ respecte de les previsions inicials. Gairebé 5.000M€ en total.

Fins ara, els únics recursos extraordinaris han arribat a través del Fons COVID del Ministerio de Hacienda. S'han rebut 1.246,5M€ al juliol (el 20,8% del total estatal) per criteris sanitaris i s'han assignat 337M€ (el 16,9% del total estatal) per criteris educatius. L'Estat té pendents de distribuir 8.000M€ entre els territoris, però aquesta xifra és totalment insuficient. Catalunya necessita 5.000M€ en transferències directes i incrementar l'objectiu del dèficit com a mínim fins a l'1% del PIB (2.200M€), respecte del 0% previst, que el tenim allà. Com a mínim. Tenim un 0% previst. I quants mesos fa d'aquesta epidèmia, quants mesos venim dient que hem de salvar els llocs de treball ara, que els podem salvar i no quan ja els hàgim perdut i hàgim d'estar pagant prestacions. És ara que necessitem aquestes transferències directes. En qualsevol cas, arribat a aquest punt i davant l'incompliment sistemàtic per part de l'estat, farem el dèficit que faci falta perquè sempre avantposarem els interessos de la ciutadania als càlculs asfixiants de l'Estat espanyol.

Al juliol, el Govern va aprovar modificacions pressupostàries per valor de 1.230M€, destinats a fer front a l'emergència pressupostària dels diferents Departaments.

Però la situació a curt termini planteja greus interrogants. Ja els ho he dit, amb la previsió d'una caiguda del PIB per sobre del -10%, amb una taxa d'atur que podria enfilar-se fins al 20%.

A tot això, Catalunya com hi fa front? Amb quins recursos hi fem front? Dons torno a insistir, amb els nostres, amb els que Catalunya general. Si no demanem res més que això, els recursos que generen els nostres ciutadans.

Davant d'aquest escenari complex, hem d'anar plegats, treballar conjuntament per reactivar el país i per protegir els més vulnerables i garantir un Estat del benestar que ens ha costat generacions guanyar, o no ens en sortirem. I no ho podem fer sols.

Per això, va ser una gran notícia poder signar fa tot just unes setmanes vam signar l'Acord Nacional de Bases per a la Reactivació Econòmica i la Protecció Social negociat amb els sindicats Comissions Obreres i UGT i les patronals Foment del Treball i Pimec, un acord que suposa un compromís històric de país per fer que Catalunya avanci cap a una reactivació econòmica sense deixar ningú enrere.

L'Acord fixa els principis generals d'un model productiu que vol impulsar un creixement econòmic, sostingut, inclusiu i sostenible amb treball de qualitat d'acord amb l'Objectiu de Desenvolupament Sostenible 8 de treball digne i creixement econòmic.

Un acord treballat en el marc de la Comissió per a la Reactivació Econòmica i Social (CORECO), que va endegar el Govern, i del Consell de Diàleg Social. Una Comissió,

la CORECO, que va aprovar el Pla de reactivació econòmica i protecció social, que preveu 20 projectes transformadors per a la reactivació econòmica i la protecció social amb un horitzó a curt, mitjà i llarg termini amb un cost estimat de 31.765 milions d'euros, 2.760 dels quals s'invertiran en l'exercici 2020. Són 20 grans projectes de país que es desglossen en 191 actuacions estructurades en 5 eixos prioritaris:

Els anunciaré els títols i si en el torn de rèplica volen més informació, la els hi proporcionaré.

Economia per la vida, amb un cost estimat de més de 5.000 milions d'euros.

Digitalització, amb un cost estimat de gairebé 1.000 milions d'euros

La transició ecològica, amb 16.000 milions d'euros.

La societat del coneixement, amb 5.700 milions d'euros.

I un cinquè eix d'actuacions transversals, on s'incorporen les mesures sobre la perspectiva de gènere, la internacionalització o el finançament.

El mateix 21 de juliol, coincidint amb l'aprovació del Pla per a la reactivació econòmica i protecció social del Govern, el Consell Europeu va acordar el Marc Financer Pluriennal 2021-2027 (MFP) i el Fons de Recuperació 'Next Generation EU' (NGEU). La proposta de MFP és de 1.074 bilions d'EUR i la del Fons de Recuperació NGEU de 750.000 MEUR. D'aquests, com saben, 390.000 milions d'euros seran en ajudes

directes o subvencions i 360.000 en préstecs. A Espanya li pertocuen 140.000 MEUR (uns 73.000 en ajudes directes).

Segons la informació disponible fins al moment, escassa, el fons de recuperació europeu es destinarà a projectes transformadors per l'economia. Esperem que se sàpiguen aprofitar.

En qualsevol cas, nosaltres el que demanem i demano la col·laboració també a tota la Cambra perquè a Catalunya arribin els 30.000 milions els quals hem estimat que són els recursos que ens pertocuen. Per tant, demano tota la seva col·laboració, el suport, la seva insistència a on totes les institucions on tenen presència i participació per aconseguir que arribin el màxim de fons europeus al nostre país.

Volem gestionar els recursos des de Catalunya, adaptats a l'estructura productiva i social de Catalunya, amb la concertació social, amb les entitats del Tercer sector. Senzillament i salvant totes les distàncies, és el que reclamàvem en l'acte de l'IESE de fa 13 anys: gestionar des de la proximitat. Tan senzill com això.

Per tant, el principi de subsidiarietat és clau en els mesos que venen.

Insisteixo, ens agradaria tenir més eines al nostre abast. De fet, ens agradaria tenir totes les eines, ja ho saben. Tots els recursos que generem per invertir-los allà a on considerem més necessaris, però malauradament ara això no és així.

Segons les darreres dades, publicades fa unes setmanes, Catalunya es manté com el 3r territori que més ingressos tributaris per habitant aporta i el 10è en recursos

obtinguts, i el 14è si es té en compte el diferencial de preus. En relació amb la mitjana territorial, Catalunya paga un 19,5% més i percep un 1,2% menys. Una asfíxia que esdevé insuportable habitualment per als nostres ciutadans, però que en aquests moments és ja impossible de poder continuar endavant d'aquesta manera.

I jo em pregunto: què esperen els grups de l'oposició per reclamar aquests diners a l'Estat? Com any, rere any, els pot semblar normal que aportem el 3% dels ingressos tributaris i siguem els desens o els catorzens un cop ens retornen els diners. Perquè mai vostès no han presentat una proposició reclamant aquests diners? És una cosa que sempre m'ha deixat intrigat. Perquè arriba un moment en que si a vostès aquesta asfíxia econòmica els sembla bé, haurem de pensar que vostès estan a favor de mantenir aquest dèficit en infraestructures, aquest dèficit econòmic.

Vostès, com jo, volen el millor per Catalunya. Què és el millor per Catalunya, aquestes xifres? Que siguem el tercer territori que més ingressos tributaris entreguem a l'estat i els 14ens en rebre. Aquestes són les millors xifres per Catalunya, sincerament? No tenen res a dir sobre aquests asfíxia econòmica?

Doncs no volem, senzillament, que això ens passi amb els fons europeus. No volem i aquest país no s'ho pot permetre.

Prou, no s'ho pot permetre. L'asfíxia econòmica d'aquest país, ara amb la pandèmia no s'ho pot permetre. Per tant, o tenim els fons europeus que ens pertoquen, o no

ens en sortirem. I la ciutadania no s'ho mereix. La ciutadania no es mereix tenir uns representants polítics que no volen el millor pels seus ciutadans, pels set milions i mig dels ciutadans que viuen a Catalunya. El nostre deure és treballar per ells, per tots ells i perquè tinguin els millors recursos possibles. I ara no és el cas.

També si volen al torn de replica els puc fer una menció a l'entorn del Grup de Treball Catalunya 2022 , que va avançant a bon ritme, i a finals de mes ja tindrem també les primeres línies estratègiques. A més a més, ha estat treballant amb més d'un centenar d'aportacions d'aportacions resultat de la Call for Papers que es va llançar el mes de juliol. És un grup de treball que treballa amb total independència i ens diran quins són els àmbits que consideren cabdals el futur del país.

Em sembla molt important que mentre estem en el dia a dia i en el combat diari hi hagi una visió a llarg termini del món post Covid i del món que s'obra i d'aquest nou món que volem més verd, més just, més igualitari i més lliure. I que hi hagi professionals del país que de manera absolutament desinteressada estiguin treballant pel país, doncs també els ho vull agrair.

En qualsevol cas, aquestes propostes no interpel·laran només a aquest Govern, sinó a tots els actors de la societat, incloent-hi altres administracions, el món privat, la societat civil organitzada o la mateixa ciutadania, que no té per què combregar amb aquest Govern. Jo no espero que les propostes que arribin d'aquest grup de treball

coincideixin al 100% amb el que defensa aquest Govern. El que espero justament és que amb tota llibertat ens proposin quines són i com veuen la Catalunya del demà. Per tant, una aportació lliure i independent, que estic convençut serà clara, ambiciosa i realista.

Balanç polític

Acabo amb un brevíssim balanç o unes línies polítiques. Els ho deia a l'inici, aquesta legislatura està marcada per la voluntat de construir un país de llibertat, de cultura i de talent. Un país en què la seva ciutadania estigui orgullosa de viure-hi i de saber que té un Estat que rema a favor seu, cosa que no és el cas.

També és una legislatura marcada pel que anomenaríem el cercle perfecte de la repressió:

La legislatura començava amb el govern del president Rajoy impedit l'elecció d'un president de la Generalitat, el president Puigdemont, i pot acabar amb la destitució d'un altre, amb el govern del president Sánchez i el vicepresident Iglesias. Aquí estem. Vam començar d'una determinada manera i podem acabar exactament igual, posant i destituint presidents de la Generalitat.

Jo els he explicat tota la feina que ha fet aquest Govern. I la que voldríem continuar fent. Jo els he explicat com hem batallat de manera incansable contra la pandèmia i

les seves conseqüències econòmiques i socials i com avui tenim els resultats que tenim. Segur que tot no ho hem fet bé. Segur que ens hem equivocat. Però avui som on som i altres comunitats són on són. I jo em sento orgullós del treball fet per tots i cadascun dels consellers d'aquest Govern. Estic segur que sempre es podrien haver pres decisions diferents, especialment quan veus les coses quan ja han passat i amb la perspectiva però no en aquell moment d'una intensitat bestial, brutal, en que has de prendre les decisions immediates, que t'has d'avançar sense saber si ho acabaràs d'encertar al 100% però sabent que has de prendre la decisió perquè és el teu deure i la teva responsabilitat prendre la decisió en aquell moment. I crec que ho hem fet i que estem fent tot, tot el que està a les nostres mans.

Precisament la pandèmia ens ha portat a una millor coordinació del Govern. Davant de la responsabilitat de gestionar aquest escenari completament advers, el Govern s'ha activat com mai abans per donar resposta a totes les necessitats i urgències que se'ns han plantejat.

Som en un moment molt delicat. El retorn aquesta mateixa setmana d'un milió i mig de noies i nois a les escoles, la recuperació de l'activitat laboral plena, i la mobilitat que tot això ens implica ens obliga a estar més alerta que mai dels possibles rebrots i d'una segona onada que tots volem impedir o almenys aturar, que no ens torni a passar el març i abril d'aquest any. Jo, i tots els consellers i conselleres del Govern, dediquem totes les hores del dia a la lluita contra l'epidèmia. No tinc ara mateix cap

altre objectiu que aquest. És el meu deure i el meu compromís com a President de la Generalitat. Em dec només als ciutadans de Catalunya, a la seva salut i a la seva vida. I a salvar els llocs de treball i a generar totes les oportunitats per les empreses i treballadors autònoms, exclusivament.

Podria avui parlar de moltes més coses. De les falses propostes de diàleg. Dels paranys de la repressió. De la persecució que viu una majoria de la població pel sol fet de defensar un projecte polític determinat. Avui estan declarant amics. Cada dia hi ha algú als jutjats declarant en aquest país. De les persones honorables, pacífiques i democràtiques que són encara a la presó, gairebé tres anys després. Tres anys a la presó. De les persones que no poden tornar a casa, però que són lliures a la resta d'Europa i que venen fins a la Catalunya nord però no poden passar la frontera. Increïble. Dels judicis i investigacions encara avui oberts per perseguir un projecte polític legítim i democràtic. Tots som terroristes. Podria parlar avui de moltes coses més. De moltes coses més.

Però no. Els he parlat de la feina que ha fet aquest Govern, de la que voldria fer encara i dels projectes de país que tenim en marxa. Ja sé que a alguns això no els agrada, que preferirien que avui fes un altre tipus de discurs. Però no, avui parlem de la gestió d'aquest Govern, del que hem fet durant aquests anys, de la gestió que hem fet durant la COVID i ens sentim orgullosos de la feina que hem fet.

Jo sé que demà dedicaria tots els minuts de cada hora a assegurar i a seguir treballant pels millors serveis i la màxima prevenció per aturar el Coronavirus. Però no ho podré fer perquè demà he d'anar a Madrid, perquè hi ha un estat instal·lat en la venjança que vol inhabilitar un president, un president de la Generalitat per haver defensat la llibertat d'expressió. No per una pancarta que deia que 'tot anirà bé', no, sinó per una pancarta que reivindicava la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats. Exactament deia això. Perquè quan es diu que inhabiliten el president per una pancarta, no, què deia aquella pancarta? O es que si hagués dit una altra cosa, hi hauria un president de la Generalitat declarant demà al Tribunal Suprem? Em volen dir vostès a quin país d'Europa hi ha un president pendent de ser inhabilitat per haver posat una pancarta demanant la llibertat d'expressió? Si em volen dir un país d'Europa on això hagi passat, els ho agrairé. Per un tribunal, sí, però un tribunal amb tot un estat al darrere, amb partits que volgut i han promogut que tot això passés, enlloc del fair play parlamentari i democràtic: votem, debatem, qui guanya, qui perd. És això, oi? I la ciutadania decideix. No, hi ha tot un estat dedicat a combatre una idea i hi ha partits que li donen suport. Uns partits que creuen que posar una pancarta és motiu de pes per fer caure un President de la Generalitat i provocar un període d'inestabilitat a tot un país. Això, ara, en plena pandèmia?

No ho sé, aquí es veu qui té unes prioritats i qui en té unes altres. Aquests dies veurem qui es preocupa realment per 'les coses que interessin a la gent' i qui posa la

maquinària d'un estat al servei de la set de venjança. Ja ho veurem. I com els he dit, i repeteixo, el meu compromís és i serà sempre servir el meu país fins a les últimes conseqüències i fins a l'últim minut de la meva presidència.

Seguirem, incansables, el camí per construir un país de cultura i talent per a tothom.

Però sobretot un país lliure.

Per Catalunya i per la vida.

Moltes gràcies.